YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)
16 päivänä lokakuuta 2003 *

Asiassa C-307/02,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään L. Ström, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Ranskan tasavalta, asiamiehinään G. de Bergues ja D. Petrausch,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut neuvoston direktiivin 67/548/ETY 13 artiklan 1 kohdan viidennessä luetelmakohdassa tarkoitettujen yhteisön säädösten luettelosta 25 päivänä huhtikuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/21/EY 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia säännöksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Schintgen sekä tuomarit V. Skouris ja N. Colneric (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: C. Stix-Hackl,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

ottaen huomioon julkisasiamiestä kuultuaan tekemänsä päätöksen, jonka mukaan asia ratkaistaan ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.8.2002 ja jossa se vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut neuvoston direktiivin 67/548/ETY 13 artiklan 1 kohdan viidennessä luetelmakohdassa tarkoitettujen yhteisön säädösten luettelosta 25 päivänä huhtikuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/21/EY 3 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia säännöksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle.

Oikeussäännöt

2 Direktiivin 2000/21/EY liitteessä on luettelo yhteisön säädöksistä, jotka koskevat niitä tuoteryhmiä, joita varten on olemassa yhteisön ilmoitus- ja hyväksymismenettelyt ja joita koskevat tietojen toimittamisvaatimukset nimettyjen aineluokkien osalta vastaavat vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY (EYVL 1967, 196, s. 1) 7, 8, 14 ja 15 artiklassa säädettyjä vaatimuksia. Luettelossa on mainittu biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/8/EY (EYVL L 123, s. 1).

3 Direktiivin 2000/21/EY 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2001. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään."

Oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

4 EY 226 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen komissio pyydettyään Ranskan tasavaltaa esittämään huomautuksensa lähetti 21.12.2001 Ranskan tasavallalle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa sen tiedoksiantamisesta.

5 Ranskan viranomaiset ilmoittivat 6.2.2002 päiväämässään kirjeessä, että biosidituotteiden ja niiden tehoaineiden markkinoille saattamisen valvontaa koskevassa asetusesityksessä oli säännös, jonka mukaan uusien aineiden ilmoittamisvelvollisuutta ei sovelleta biosidituotteiden tehoaineisiin, kuten direktiivissä 2000/21/EY säädetään.

Kanne

6 Komissio toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole toteuttanut eikä julkaissut asetetuissa määräajoissa direktiivin 2000/21/EY noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä eikä ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle ja on laiminlyönyt näin tämän direktiivin 3 artiklan mukaiset velvollisuutensa.

7 Ranskan hallitus esittää, että direktiivin 98/8/EY täytäntöönpanemiseksi on laadittu asetusesitys biosidien tehoaineiden markkinoille saattamisen valvonnasta ja biosidituotteiden markkinoille saattamista koskevista luvista. Asetuksen 24 artiklassa on tarkoitus säätää siitä, että kemialliset aineet, joita käytetään ainoastaan biosidituotteiden tehoaineina, jätetään ennakkoilmoitusmenettelyn ulkopuolelle. Tällä asetuksella Ranskan viranomaiset katsovat direktiivien 98/8/EY ja 2000/21/EY vaatimuksia noudatetun.

8 Tämän osalta on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se on perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä (ks. muun muassa asia C-147/00, komissio v. Ranska, tuomio 15.3.2001, Kok. 2001, s. I-2387, 26 kohta ja asia C-173/01, komissio v. Kreikka, tuomio 4.7.2002, Kok. 2002, s. I-6129, 7 kohta).

9 On kuitenkin kiistatonta, että Ranskan tasavalta ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä huolehtiakseen direktiivin 2000/21/EY täytäntöönpanosta tätä varten asetetussa määräajassa.

10 Näin ollen on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 2000/21/EY 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

11 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista ja Ranskan tasavalta on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut neuvoston direktiivin 67/548/ETY 13 artiklan 1 kohdan viidennessä luetelmakohdassa tarkoitettujen yhteisön

säädösten luettelosta 25 päivänä huhtikuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/21/EY 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) **Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Schintgen Skouris Colneric

Julistettiin Luxemburgissa 16 päivänä lokakuuta 2003.

R. Grass V. Skouris

kirjaaja presidentti